

det ærede Medlem gør jo alting rationelt — betyder dette mindre, især da det hele ingenting blev til eller ingenting var værd. Ved denne Dyrkning kunde der med en Udgift af 3 Kr. pr. 4 m² tjenes 90 Kr. Da der var gaaet nogle Dage, kommer han i Tanker om, at det alligevel er for lidt, og siger — Sp. 643 —, at de 4 m² vil give 250 Kr. Hvorfor han standser ved det Tal, ved jeg ikke. Han kunde lige saa godt have nævnt et endnu større Tal. Og hvorfor lader han ikke hver Jordbruger dyrke 400 eller 4 000 m²? Det vilde jo give et meget større Regnestykke, og det er dog kun Papir, ikke andet. Videre vil han have Staten til at opdyrke Hedeflader og avle Kartofler dér. Nu er det ikke nogen ukendt Ting, at der avles Kartofler paa Heden, men ogsaa her foretager han et stort Regnestykke. Han vil ogsaa have, at der skal dyrkes Solsikker paa Heden. Det er nu en Plante, som ikke er nem at dyrke paa simpel Jord, den forlanger den bedste Jord og de gunstigste Forhold. Derpaa gaar han fra Landet til Vandet — eller rettere i Vandet. Han giver den „rationelle“ Oplysning, at der findes 200 t Blaamuslinger — nu kommer han tilbage til Blaamuslingerne — pr. ha Fjordareal. I Limfjorden ved han, at der er 60 000—120 000 t. De skulde saa ved Statens Foranstaltning skrubes op af Fjordbunden til Husmændenes Høns, og der skulde af Staten iværksættes en rationel Dyrkning eller Avl af Muslinger paa de Risknipper i Fjorden, som han havde talt om Aaret i Forvejen. Ligeledes skulde der ved Statens Hjælp skrubes Snegle op fra Fjordbunden. Jeg tror ogsaa, der blev givet en lille Bevilling til Muslingeavl, men nogen Beretning om Resultatet har jeg aldrig set.

Se slige Ideers Fremsettelse her, vel i fuldt Alvor, vidner i høj Grad om en forlæst og forskruet Hjerne, der uden praktisk Begreb mener, at den kan løse alle Opgaver, og det er saadanne Ting, han har forlystet Tinget med tidligere. Men han er alligevel saa klog, at han ikke skal have noget af selv at træde ind for sine Ideers praktiske Udførelse. Man erindr, at det ærede Medlem Hr. Vanggaard tilbød ham et Stykke Jord til at dyrke Svampe paa for at gøre et praktisk Forsøg, men nej tak, det kunde andre om, det vilde han ikke have med at gøre.

Nu har han opgivet Sneglene og Muslingerne, og i de sidste Aar har han ved Finanslovbehandlingen slaaet sig paa at histaa sin Partifælle Immanuel Bang i hans Beskyldninger for Skattesnyderi, særlig Be-

skyldninger mod Landbrugerne, der efter det ærede Medlems Mening har opgivet alt for smaa Indtægter. Han ankede i sin Tale forleden over, at jeg ikke havde citeret ham korrekt i Aarhus. Det forholder sig ikke rigtigt. Jeg har citeret ham, som han selv gengiver det i sin Tale. Han havde sagt, at det fremgik af Statistikken, at Karlelønnen for 1918 gennemsnitlig var 1 300 Kr., og saa udtalte han: Er der saa nogen Mening i, at Gaardmandens Indtægt skulde kunne ligge saa lavt som 4 000 Kr.! Man kan jo sige sig selv, at der her maa være en Fejl. Det viser jo, at han ikke har nogen Forstaaelse af disse Forhold. Hvad enten Gennemsnitsindtægten er 4 400 eller 3 400 Kr.: naar Karlelønnen er 1 300 Kr., er han nødt til at betale sin Karl 1 300 Kr., fordi han er nødt til at have den fornødne Hjælp i sin Bedrift for at holde den gaaende. Men det ærede Medlem tror jo, at det at være „Gaardmand“, som han kan udtale saa smukt som ingen anden, er det samme som ingenting at bestille og leve flot med egen Bil o. s. v. Jeg hørte til min Beklagelse, at den højtærede Landbrugsminister ogsaa var af den Opfattelse, at det var noget ganske almindeligt, at Gaardmændene bestilte ikke noget. Disse ærede Medlemmer har forset sig paa det ringe Antal af de 80 000, der har det saadan. Det store, store Tal, der har fra 1 Td. Hartkorn opefter, og de, der har under 1 Td. Hartkorn, kender ikke til saadanne Vilkaar, de har intet Begreb om, hvad det betyder at have en Rektor-gage og en Rigsdagsgage at leve af.

Men jeg forstaa naturligvis meget vel, at hele denne Affære, hele denne Jagt paa Gaardmændene er Politik. Ligesom de daglig sværes i „Social-Demokraten“ og for Resten ogsaa i andre Blade, saaledes sværter det ærede Medlem dem ogsaa fra denne Talerstol. Men jeg vil sige: Naar han nu gør det, lad os saa blive fri for det modbydelige Hykleri, at han staar og udtaler den Agtelse, ja, høje Agtelse og Respekt, han har for Gaardmændene, samtidig med at han gør alt, hvad han kan for at trække dem ned i Sølet som nogle af Samfundets foragteligste Individuer. Jeg kunde fristes til overfor en saadan Udtalelse, som jeg maa anse for at være hyklerisk, at sige som en kendt Præst har sagt: Føj for Satan! Thi er der noget, der er saa ledt som dette, at en Mand staar saaledes.....

Første Næstformand (Klaus Bernsen): Jeg anser ikke dette for et parlamentarisk Udtryk.